

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Admiranda Iudoci in pauperes liberalitas, à Deo liberalitùs
co[m]pensata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

tate inflammati, aut qui Deo diffidunt, ne & ipsis subducat, quod comedant. Quasi ille auaros magis curet, quàm liberales; aut immisericors sit erga misericordes. Contrarium efficiunt. Nam dum habent, & negant, etiam DEVM, qui habet, vnde eos alat, docent negare; immò propemodum cogunt. 2. Discimus, in fame, non miracula petenda, & panem è nubibus cadentem; sed modos viasque naturales adhibendas, magisque tunc Promos, quàm Condos in familiam asciscendos. 3. Adeundos locupletes, & adhortatione aures primùm, tum etiam cistas, & granaria illorum aperienda. 4. Non fugiendos aut declinandos esse miseros, neque expectandum, donec ipsi fores nostras pulsent; sed vltro quærendos, sed conuocandos, sed cogendos, vt ijs & ostia & viscera patefaciamus. Si enim opifices nonnulli circumeunt, & quærent, vbi laborando lucrum possint reportare; cur non & nos lucrum hoc spirituale quæramus? Ad hoc DEVS famem facit, vt tibi charitatis exercendæ & lucri faciat occasionem. 5. Christi, & Basilij exemplo, lauandos miserorum pedes, vt & corpora eorum cibus, & mentem humilitate nostra reficiamus. Neque putandum est, hoc ad veteres dumtaxat sanctos, aut ad religiosos pertinere; cum complures Principes, etiam nostra hac ætate, sciam pauperibus pedes abluisse. 6. Non aliena tantùm liberalitate, sed proprijs opibus inopes refocillandos. *Honora Dominum de tua substantia, & de primitijs omnium frugum tuarum da ei, & implebuntur horrea tua saturitate, & vine torcularia tua redundabunt*, ait Salomon. 7. Addenda solantia verba, & ad patientiam, fiduciamque in DEVM excitantes exhortationes; vt & anima cum corpore pascatur. 8. Magnam, & in hac, & in altera vita, misericordibus superesse mercedem; nam, Basilij instar, non rarò euehuntur ad magnas dignitates, qui minimis succurrunt, & postquam morte defunguntur, etiam ipsi misericordiam reperiunt.

Prom 3. 92

IV,
Florentius
Abbas in vita
eius, apud
Sur. Tom. 6.
cap. 4.

Immò reperiunt etiam in hac vita. Vt enim illi non sinunt Christum in pauperibus esurire, ita nec ipsos patitur Christus, in fame, famem pati; sed pascit vicissim pascentes se. Iudocus Britonum regis filius, eò inopiæ adactus est aliquando, vt pro se, proque discipulo suo Vulmaro, in victum quotidianum non haberet,

beret, nisi modicum panem. Hæ regiæ tanti viri dapes erant. Sed fuit misericordia eius, & Dei de suis cura pariter patefacienda. Itaque Christus mendicabuli vilissimi palliastro tectus, à paupere stipem rogavit. Ille, cum aliud nihil suppeteret, panem suum unicum iussit quadrariam æqualiter diuidi, mendicantiq̄ue partem vnã è quadrantibus dari. Vix exierat iste, cum alius, immò idem Dominus sub alia pauperis specie, intrauit, præ inedia defecturus, vt apparebat. Iudocus igitur mandauit, vt quadrans alter ei præberetur. Nec mora, vix enim & iste abierat, cum alius, enim verò idem diuinus Vertumnus, alio rursus schemate sub tectum intrauit, multò quàm prior, vultu miserabiliore, & magis famelicus. Abstulit ergo & tertiam panis partem. Restabat vltima portio, in exiguum Iudoci, atque discipuli eius solatium. Vt ergo absoluta eius & perfecta in miseros charitas mundo ostenderetur; rursus in alia effigie mendici rediuit Dominus eleemosynam rogitans, sicut iam tertio antè fecerat; nec erat vnde reficeretur, nisi de residuo vltimo panis quadrante, qui duobus in cœnam supererat, nec vni suffecturus. Quid faceret hîc vir Dei, qui pauperum magis, quàm sui curam habebat? id ergo etiam, quod unicum supererat frustillum panis, pauperi iussit erogari. Quod cum videret Vulmarus: non potuit se continere, quin diceret: *Nihil nobis vis reseruare, Pater?* Cui Iudocus respondit: *Volo totum tribui esurienti, quia potens est Dominus etiam hodie nostræ providere necessitati.* Quanta vis est fiduciæ in DEVM? Vix recesserat in mendici imagine Dominus, eo ipso tempore, quo vir sanctus discipulum de liberali panis erogatione commotum adhuc consolabatur; ecce per fenestram prospiciunt ambo, vidētque in alueo fluminis quatuor nauiculas optimo comœatu victuq̄ue oneratas. Nimirum pro singulis panis distributi particulis, integram nauiculam de cœlesti granario remisit Dominus. Nam quis eas adduxerit mercibus instructas, aut quis denuo abduxerit exoneratas, non constitit. Non fuit ergo dubitatum, ab Angelis fuisse aduectas & auectas, docentibus nihil amitti, sed cum multo fœnore reddi, quæ famentibus mendicis distribuuntur.

Sed vt hæc omnia tantò impensius discamus facere, quàm V.

L 3 dignum